Dóna a la vida una oportunitat

Per EloiA el dj., 10/11/2016 - 09:00

Manu Guix & Pau Donés
-
Pas a pas

Lletra original

Mai és massa tard per intentar recuperar aquell tren que passa de llarg,
Només és qüestió de desitjar-ho,
Sempre hi ets a temps d'anar i recuperar-lo
Mai és massa tard per conservar aquella amistat,
Que has tingut sempre al costat,
I que t'ha donat bones idees,
I que la seva llum t'allunya les tenebres

Pensa que avui tot just comença,
Diria la defensa del teu tribunal,
Crida que a mi sempre m'inspira,
Quan veig que treus les coses que a dins et fan mal
Ara és el moment en què tot sembla diferent,
I en realitat és igual

Per què al final no passa res,
Però no s'ha de perdre l'interés

Sempre hi ha un motiu pel que desitges estar avui,
I et fa seguir caminant,
I quan em dediques un somriure,
Em fas sentir millor ens queda tant per viure

Canta, segur que no t'espanta,
Si de sobte la teva ànima té un so diferent
Creu-me si veus que et falta l'esma,
Em tindràs al teu costat per volar entre la gent

Dóna-li a la vida una oportunitat
Que la felicitat casi sempre fa tard
Però arriba

Si vols que t'estimin,
T'has d'aprendre a estimar,
Així tothom ho farà,
I veuràs com el món canvia

Dóna-li a la vida una oportunitat
que la felicitat casi sempre fa tard
Però arriba

Deixa que t'envoltin els amics de veritat
segur que no et fallaran
I quan siguis feliç,
Respira

ooh, oooooh, ooooooh, oooouh, ooooouooh....

Dóna-li a la vida una oportunitat
Que la felicitat (sempre hi ha un motiu) casi sempre fa tard
Però arriba
així tothom ho farà i veuràs com el món canvia

Dóna-li a la vida una oportunitat
Que la felicitat casi sempre fa tard
Però arriba
Deixa que t'envoltin els amics de veritat
segur que no et fallaran
I quan siguis feliç,
Respira...

Lletra traduïda

Mai és massa trad per pujar al tren de la vida

La vida és un trajecte d'un tren anomenat Història del qual esperem que tingui sentit i no es llenci al precipici. Pugem a l'estació del naixement, compartim trajecte i en baixem a l'estació de la mort. Què hi ha després? No ho sabem del cert si no és en l'esperança. La cançó comença amb una afirmació positiva: "Mai és massa tard per intentar recuperar aquell tren que passa de llarg". Potser és una afirmació molt agosarada perquè, de fet, passen els díes i, amb ells, les possibilitats d'atarapar-lo. Potser ens cal planificar quins llocs són susceptibles de ser "estacions de vida" per anar a cercar-lo allà.

Dinàmica: Roda de seients per parelles (la roda interior mira cap a fora i la roda exterior cap a dins de forma que tenim paelles encarades). Anem fent les següents preguntes a mida que els participants de la roda exterior van girant:

1. Què esperes de la vida?
2. Què pot esperar la vida de tu?
3. Quins trens han passat de llarg a la teva vida i et sap greu no haver agafat?
4. A què/qui vols donar una altra oportunitat?
5. Estàs d'acord en que "la felicitat gairebé sempre fa tard" com diu la cançó? Quan la felicitat t'ha donat una sorpresa i ha arribat "abans d'hora"?
6. Amb qui comparteixes seient/s en aquest tren de la vida? Són tots anònims o hi ha coneguts?
7. Amb quins amics t'animaries a fer un inter-rail (viatge en tren per Europa) i a on t'agradaria anar? Per què?
8. Ets de "bitllet únic" (apostar-ho tot en una cosa, t'obceques i ofusques un tema), "T10" (tens 10 valors clars i els persegueixes), "T 50-30" (calcules i mesures tot per treure el màxim rendiment), "T-mes" (t'agrada estar lliure per fer tot el que creguis que has de fer) o "Hola Barcelona" (et prens la vida en plan viatge turístic)?
9. Diu la cançó "Sempre hi ha un motiu pel que desitges estar avui"... quin és avui el motiu per estar a les convivències?
10. Quines són les "bones idees" que canta la cançó que t'obren les perspectives?

Trobem-nos al centre de la vida

L1: LA LÍNIA DEL COR. A les estacions de la línia del cor trobarem allò que ens mou, ens emociona, ens calma...

L2: LA LÍNIA DEL CAP. A les estacions de la línia del cap trobarem allò que ens “dóna què pensar”, que ens desperta la ment...

L3: LA LÍNIA DEL COS. A les estacions de la línia del cos trobarem allò que fa referència al nostre entorn i com ens hi relacionem, la nostra actitud, el quotidià...

L4: LA LÍNIA DE LES VIRTUTS. Les estacions de les virtuts enllacen perimetralment les anteriors. Responen a les quatre virtuts cardinals (Justícia, Temprança, Prudència i Fortalesa) i a les tres teologals (Fe, Esperança, Caritat)